

ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪੇਥੀ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਲਿਖਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 5:39)। ਇਹ ਗੱਲ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ – ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦਾ “ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ” ਯਿਸੂ ਹੈ। ਰੇ ਸਮਰਸ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਬਾਰੇ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਕਮੈਂਟਰੀ ਦਾ ਨਾਮ *ਵਰਦੀ ਇਜ਼ ਦ ਲੈਬ ਦਿੱਤਾ*। ਕਮੈਂਟਰੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਕਿਉਂ:

ਸਿਰਲੇਖ . . . ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਲੇਲਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਇਸ ਅਦਭੁਤ ਕਥਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉੱਤੇ ਪਰਦਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਠਕ ਐਨਾ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਿਰ ਨਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗਾਇਕ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਗਾਉਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, “ਜੇਗ ਹੈ ਉਹ ਲੇਲਾ ਜਿਹੜਾ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਲ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਦੌਲਤ, ਮਹਿਮਾ, ਮਾਣ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਤੇਰੀ ਹੈ ਹੈ!”²

ਸਮਰਸ ਵੱਲੋਂ ਜਿਸ ਗੀਤ ਦੇ ਬੋਲ ਇੱਥੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 5 ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 4 ਅਤੇ 5 ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ: ਅਧਿਆਇ 4 ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਅਧਿਆਇ 5 ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਜਦ ਸੁਰਗੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉੱਤੇ 5:1 ਵਿੱਚ ਪਰਦਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਸਿੰਘਾਸਣ ਮੰਚ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਜ਼ੁਰਗ, ਜੰਤੂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਆਤਮੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ (ਆਇਤਾਂ 5, 6)। ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਸ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

“ਜੇਗ ਕੌਣ ਹੈ?” (5:1-5)

¹ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਥੀ ਵੇਖੀ ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ²ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਭਈ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਜੇਗ ਕੌਣ ਹੈ? ³ਤਾਂ ਨਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਕੋਈ ਸੀ ਜੋ ਓਸ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਸੱਕਦਾ ਯਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ

ਕਰ ਸੱਕਦਾ। 'ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਨਾ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਓਸ ਪੇਥੀ ਦੇ ਖੇਲ੍ਹਣ ਯਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਜੇਗ ਕੇਈ ਨਾ ਨਿੱਕਲਿਆ।' ਓਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਨਾ ਹੋ! ਵੇਖ, ਉਹ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿਹੜਾ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਉਸ ਪੇਥੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੇਲ੍ਹਣ ਲਈ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਇਤ 1. ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਹੀ, ਤਣਾਅ ਬਣਨਾ ਅਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਥੀ ਵੇਖੀ ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ βιβλίον (*ਬਿਬਲਿਓਨ*), ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪੇਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਅਨੁਵਾਦ "ਸਕਰੇਲ" (NKJV, NIV) ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪੇਜਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਜਾਂ ਪੇਥੀਆਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਸਕਰੇਲ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਪੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਛੋਟੇ ਡੰਡਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਲ੍ਹੇਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ *ἐπι* (*ਏਪੀ*) ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਸੰਬੰਧਸੂਚਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਉੱਤੇ" ਜਾਂ "ਉੱਪਰ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਸਕਰੇਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਇਸ ਸਕਰੇਲ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸਿਓਂ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਪਾਇਰਸ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਪਾਇਰਸ ਬੂਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਗੂਦੇ ਨੂੰ ਪਤਲਾ-ਪਤਲਾ ਕੱਟ ਕੇ ਖੜੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਪਹਿਲੀ ਪਰਤ ਦੇ ਉੱਤੇ ਦੂਜੀ ਲੇਟਵੀਂ ਪਰਤ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲਗਾ ਕੇ ਚਿਪਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਟਾ ਕੇ ਭਾਰ ਹੇਟ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਸੁੱਕ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਚਿਕਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਘਿਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਾਰੀ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕੋ ਪਾਸੇ ਲਿਖਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਖੜੀ ਪੱਟੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਸਕਰੇਲ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੇਰਵਾ ਸਾਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 2:9, 10 ਵਿਚਲੀ ਸਕਰੇਲ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਦੱਸੀ ਗਈ "ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੇਥੀ" ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵੀਂ ਬੈਠਦੀ ਹੈ (10:2 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਇਹ ਤੱਥ, ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਪੂਰਨਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੀ, ਸਕਰੇਲ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 29:11; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 32:44; ਦਾਨੀਏਲ 12:4)। ਪਿਘਲੇ ਹੋਏ ਮੋਮ ਨੂੰ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਸਕਰੇਲ ਜਾਂ ਤਹਿ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੋਮ ਦੇ ਸੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਜਾਂ ਧਾਤੂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛਾਪ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਮੋਮ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੋਹਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫਾਇਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ: ਇਹ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੀ ਸੀ (7:4 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਮੋਹਰ ਇੱਕ ਹਸਤਲਿਖਤ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਵਾਈ ਦੀ ਬੋਤਲ ਵਿਚਲੀ ਦਵਾਈ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ: ਜੇਕਰ

ਮੇਹਰ ਟੁੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰਲੇ ਪਦਾਰਥ ਬਾਰੇ ਚੌਕਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੱਥ, ਕਿ ਇਸ ਪੇਥੀ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਮੇਹਰਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਹਰਬੰਦ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੇਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜੇ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਕਰੋਲ ਉੱਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਤ ਮੇਹਰਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸਕਰੋਲ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਪੇਜ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ-ਵੱਖਰਾ ਮੇਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ, ਸੱਤਵੇਂ ਪੇਜ ਨੂੰ ਵਲ੍ਹੇਟ ਕੇ ਮੇਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਛੇਵੇਂ ਪੇਜ ਨੂੰ ਵਲ੍ਹੇਟ ਕੇ ਮੇਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪੇਜ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਲ੍ਹੇਟ ਕੇ ਮੇਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲ੍ਹੇਟਿਆ ਜਾਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਮੇਹਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਉਜਾਗਰ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨੁਕਸਾਨ ਹਨ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕਰੋਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮੇਹਰ ਵੇਖੀ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਪੇਜ 'ਤੇ ਲੱਗੀ ਸੀ।

ਇਹ ਤੱਥ, ਕਿ ਸਕਰੋਲ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਤ ਮੇਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਅਤਿਰਿਕਤ ਦਰਸ਼ਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ – ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ 22:18, 19)।

ਕਈ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, “ਇਸ 'ਸਕਰੋਲ ਦੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੱਤ ਮੇਹਰਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?” ਕਮੈਂਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖੇ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਬੜੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ – ਭਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੇਹਰਬੰਦ ਸਕਰੋਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਕਰੋਲ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਸੀ – ਰੋਮੀ ਵਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਮੇਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅੰਤਮ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਨੇਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਥੋੜਾ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੂਪਕ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।³

ਇਸ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ – ਅਧਿਆਇ 6 ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ – ਸਾਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦ ਪਹਿਲੀ ਮੇਹਰ ਤੋੜੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਨੁਕਰੇ ਘੋੜੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ; ਜਦ ਦੂਜੀ ਮੇਹਰ ਤੋੜੀ ਗਈ ਤਾਂ ਲਾਲ ਘੋੜੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਵੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਕਰੋਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦਾ ਬਾਕੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 6 ਤੋਂ 22 ਤੱਕ ਹੈ। ਜਦ ਸੱਤਵੀਂ ਮੇਹਰ ਤੋੜੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਸੱਤ ਤੁਰੀਆਂ ਫੂਕੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਫਿਰ ਜਦ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰੀ ਫੂਕੀ ਗਈ ਤਾਂ ਸੱਤ ਕਟੋਰੇ ਉਲੱਦੇ ਗਏ। ਸੱਤ ਮੇਹਰਾਂ ਤੋੜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਇਸ ਕਰਕੇ ਸੱਤ ਮੇਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਸਕਰੋਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ।

ਆਇਤ 2. ਇਹ ਤਣਾਅ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਗਿਆ ਜਦ ਇੱਕ ਬਲੀ ਦੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਕ

ਸੰਸਾਰ ਗੁੰਜ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ: **ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਜੋਗ ਕੌਣ ਹੈ?** AB ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, “ਇਸ ਸਕਰੇਲ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਜੋਗ ਕੌਣ ਹੈ? ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਤੋੜਣ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋਗ ਕੌਣ ਹੈ?” ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਅਰਥ ਕੇਵਲ ਮੋਮ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧ ਕੇ ਸੀ; ਜਿਹੜਾ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਚੁੱਪੀ ਛਾ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ – ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਚੁੱਪੀ – ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਜਵਾਬ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਜੋਗ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤਾਂ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ” ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖ ਲੈ (1:19)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਸੱਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, “ਐਥਰ ਉਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆ ਜਾਹ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਵਾਂ” (4:1)। ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਬੜੀ ਬੇਚੈਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਰਹੇ ਸਨ: “ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਕੀ ਸਭਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ? ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਭਕੁਝ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?”

ਆਇਤ 3. ਆਖਿਰਕਾਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੜਾ ਪੀੜਾਦਾਇਕ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਨਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਕੋਈ ਸੀ ਜੋ ਓਸ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਸੱਕਦਾ ਯਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰ ਸੱਕਦਾ। ਜਿਹੜੇ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗਦੂਤ, ਸਰਾਫ਼ੀਮ, ਕਰੂਬੀ ਅਤੇ ਮੀਕਾਏਲ ਵਰਗੇ ਪਰਧਾਨ ਦੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਮਸੀਹੀ ਆਗੂ, ਭਗਤ ਸੰਤ, ਅਤੇ ਆਪ ਯੂਹੰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਅਦਿਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਰਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ (1:18 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਜਦ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਲਈ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਗਈ (ਰਸੂਲਾਂ 2:31); ਪਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਰਅਸਲ “ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ” (ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:9) ਗਿਆ ਸੀ। ਆਇਤ 3 ਵਿੱਚ AB “ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ [ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵਿੱਚ, ਪਤਾਲ]” ਲਿਖਦੀ ਹੈ। “ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ” ਉਸ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਦਾਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ, ਮੂਸਾ, ਦਾਊਦ, ਏਲੀਯਾਹ, ਅਤੇ ਪੌਲੂਸ। ਇਹ ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਜਣਾ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਨਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਕੋਈ” ਸਧਾਰਣ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ” ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:10)। ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਆਇਤ 4. ਉਸ ਘੜੀ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਐਨੀ ਤਾਂਘ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰੁੰਨਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਸ ਪੋਥੀ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਯਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਜੋਗ ਕੋਈ ਨਾ ਨਿੱਕਲਿਆ। ਸ਼ਬਦ ਰੁੰਨਾ ਯੂਨਾਨੀ ਦੀ ਕਿਰਿਆ κλάω (ਕਲਾਇਓ) ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ

ਹੈ “ਧਾਹਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਰੋਣਾ, ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਨਾ।” ਇਹ ਉਹੇ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲੂਕਾ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨਗਰ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰੋਣ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ (ਲੂਕਾ 19:41)। ਇਹ ਰੋਣਾ ਉਸ ਬਿਰਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸਰੀਰਕ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੂੰਘੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਭੈਣਾਂ-ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕਸ਼ਟਾਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਕੇ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ – ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 5. ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਰੋਣਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੰਝੂ ਪੁੰਝਦਿਆਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਜੋਗ ਹੈ: ਨਾ ਰੋ! ਵੇਖ, ਉਹ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿਹੜਾ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਉਸ ਪੇਥੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੇਲ੍ਹਣ ਲਈ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਸ਼ਬਦ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ: ਉਹ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿਹੜਾ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਉਤਪਤ 49:8-11 ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯਾਰੂਬ ਨੇ ਨਬੂਵਤ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਡੰਡਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੋਤ ਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਗੋਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂ ਜੋ “ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਤਕੜਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁੰਘਾਰ ਜੰਤੂ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਸੀ,”⁴ ਇਸ ਕਰਕੇ “ਉਹ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਜਿਹੜਾ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ” ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਯਾਰੂਬ ਦੇ ਚੌਥੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਹਾਨ ਹੈ।

ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਸ਼ਬਦ ਸਾਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ 11 ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ “ਯੱਸੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ” ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 11:10; ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 11:1)। ਯੱਸੀ ਦਾਊਦ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ। “ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾਊਦ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਤੋਂ ਆਵੇਗਾ। CEV ਇਸ ਨੂੰ “ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਦਾ ਮਹਾਨ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ” ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਜੜ੍ਹ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਾਵ ਵੀ ਹੈ: (1) “ਜੜ੍ਹ” ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ “ਸੋਮੇ” ਵੱਲ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦਾਊਦ ਵਿੱਚ ਸਨ . . . ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਯਿਸੂ ਦੀ ਈਸ਼ੁਰਤਾਈ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਹ ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ।”⁵ (2) “ਜੜ੍ਹ” ਸ਼ਬਦ ਸਾਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ 53:2 ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ: “ਉਹ . . . ਸੁੱਕੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜੜ੍ਹ ਵਾਂਗ ਫੁੱਟ ਨਿੱਕਲਿਆ।” ਜਦ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਤਦ ਤੱਕ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਦਾਊਦ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਬੈਠਾ ਸੀ; ਦਾਊਦ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਲਗਭਗ ਪਤਨ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੇਥੀ . . . ਦੇ ਖੇਲ੍ਹਣ ਲਈ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ। “ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਜਾਂ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ” ਸ਼ਬਦ ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ; ਇਹ “ਜਿੱਤ” ਦੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *víctn* (ਨੀਕੋ) ਦਾ ਕਿਰਿਆ ਰੂਪ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਖੇਲ੍ਹਣ ਦੇ ਜੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਬੰਦ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦਾ ਵੰਸ਼ ਸੀ (ਮੱਤੀ 1:1, 3, 6, 17; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 7:14; ਪਰਕਾਸ਼ 22:16)। ਨਾਲੇ ਉਹ “ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ” ਵੀ ਸੀ: ਉਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਉੱਤੇ ਜੇਤੂ ਹੋਇਆ; ਉਹ ਸ਼ਤਾਨ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲੇ ਆ ਰਹੇ ਹਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜੇਤੂ ਹੋਇਆ; ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਜੇਤੂ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਮਸੀਹ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ “ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ” ਸ਼ਬਦ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ

'ਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਲੇਲਾ ਜੋਗ ਹੈ (5:6-10)

⁶ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਸਣ ਅਤੇ ਚੌਹਾਂ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਮਾਨੇ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਖਲੋਤਾ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੱਤ ਅੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਏਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਤੇ ਆਤਮੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ⁷ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਆਣ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥੋਂ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਉਹ ਪੇਥੀ ਲੈ ਲਈ। ⁸ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਨੇ ਪੇਥੀ ਲੈ ਲਈ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਜੰਤੂ ਅਤੇ ਚੱਢੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੇਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕੋਲ ਰਬਾਬ ਅਤੇ ਧੂਪ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੇਨੇ ਦੇ ਕਟੋਰੇ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਹਨ। ⁹ਅਤੇ ਓਹ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, – ਤੂੰ ਉਹ ਪੇਥੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਂ, ਅਤੇ ਤੈਂ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਗੋਤ, ਭਾਖਿਆ, ਉੱਮਤ ਅਤੇ ਕੋਮ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਿਆ, ¹⁰ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਓਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ।

ਆਇਤ 6. ਯੂਹਨਾ ਦੀ ਆਸ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਈ। ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ (ਆਇਤ 5)। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਲੇਲਾ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਸਣ ਅਤੇ ਚੌਹਾਂ ਜੰਤੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਮਾਨੇ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਖਲੋਤਾ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਲੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜੰਤੂ ਨੂੰ ਵੇਖੇਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਲਾਚਾਰ ਅਤੇ ਭੋਲਾ ਜਾਨਵਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਯੂਹਨਾ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ *ἐν μὲν ὄρω* (ਏਨ ਮੇਸੇ), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ **ਵਿਚਾਲੇ** ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਬਿਹਤਰ ਅਨੁਵਾਦ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ “ਮੱਧ ਵਿੱਚ” ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਨਾਲ ਲੇਲੇ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ, *ὀπρῖον* (ਆਰਨਿਓਨ), ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ **ਲੇਲਾ** ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਨਿੱਕਾ ਲੇਲਾ” ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਨਵਜੰਮਿਆ ਲੇਲਾ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵੀ ਅਜੇ ਥੋੜੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਲੇਲੇ ਦੀ ਧੌਣ ਵੱਢੀ ਹੋਈ ਹੈ, “ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਖਮ ਅਜੇ ਵੀ ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ,”⁶ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਖੱਲ ਦੀ ਉੱਨ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ **ਮਾਨੇ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ** ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਭਈ ਲੇਲਾ ਬਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਇਤਾਂ 9 ਅਤੇ 12 ਵਿੱਚ “ਕੋਹਿਆ” ਸ਼ਬਦ “ਮਾਨੇ” ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। “ਮਾਨੇ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ” ਦਾ ਸਧਾਰਣ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੇਲਾ *ਅਜਿਹਾ ਦਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ*, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਲੀ *ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ*। ਜਿਸ ਯੂਹਨਾ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਕੋਹਿਆ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ *ὀφάξω* (ਸਫਾਜ਼ੋ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਮੌਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ

ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। NEB ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, “ਉਸ ਨੂੰ ਬਲੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।” ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੱਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹਿੰਸਕ ਮੌਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਡਬਲਿਉ. ਈ. ਵਾਈਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ *ਸਫਾਜ਼ੋ* ਦਾ ਅਰਥ “ਮਾਰਨਾ, ਘਾਤ ਕਰਨਾ” ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ’ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਲੀ ਕਰਨ ਲਈ . . .।”⁷

ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਲੇਲਾ ਸਲੀਬ ਚਾੜ੍ਹੇ ਗਏ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਬਲੀਦਾਨੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਲੇਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ “ਜਿਹੜਾ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ” ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 53:7)। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ, “ਵੇਖੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਲੇਲਾ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਦਾ ਪਾਪ ਚੁੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!” (ਯੂਹੰਨਾ 1:29)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਤੁਸੀਂ . . . ਨਿਸਤਾਰਾ ਪਾਇਆ ਸੋ . . . ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਮੋਲਕ ਲਹੂ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਕਲੰਕ ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ ਲੇਲੇ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸੀ” (1 ਪਤਰਸ 1:18, 19)।

ਇਸ ਗੱਲ ’ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਗੌਰ ਕਰੋ ਕਿ ਲੇਲਾ *ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ*। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ *ਮੁੜ ਜੀਉਂਦਾ* ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, “ਮੈਂ ਮੁਰਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ” (1:18)। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।

ਜਦ ਅਸੀਂ ਲੇਲੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਹ ਸਾਡੇ ਰਾਹਾਂ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਨ (ਯਸਾਯਾਹ 55:8)। ਬੁਰਿਆਈ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਜੰਗ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਖੁੰਖਾਰ ਬਬਰ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ, ਜਿਹੜਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ “ਇੱਕ ਬਲੀਦਾਨੀ ਲੇਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕਸਟਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।”⁸ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਸੋਚੀਏ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤਕੜੇ ਮੁੱਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਛੇਦ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਜੇਤੂ ਹੋਵੇਗਾ।⁹

ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਲੇਲਾ ਓਨਾ ਲਾਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਦਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ **ਜਿਹ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿੰਢ ਅਤੇ ਸੱਤ ਅੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਏਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਤੇ ਆਤਮੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ।** ਸਿੰਢ ਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਬਿਵਸਥਾ 33:17)। **ਸੱਤ ਸਿੰਢ** ਲੇਲੇ ਦੇ *ਸਰਬਸਕਤੀਮਾਨ* ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ **ਸੱਤ ਅੱਖੀਆਂ** ਵੀ ਸਨ: ਉਹ ਸਰਬਦਰਸੀ, *ਸਰਬਗਿਆਨੀ* ਸੀ (ਵੇਖੋ 2 ਇਤਹਾਸ 16:9; ਜਕਰਯਾਹ 4:10)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਅੱਖੀਆਂ ਨੂੰ **ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਤੇ ਆਤਮੇ** ਆਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਸੁਝਾਓ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ (1:4 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਇਹ ਤੱਥ, ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰਤਾਈ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਇੱਕ ਨਿੱਘੇ ਸੰਬੰਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਤਲੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ “ਆਤਮਾ ਮਿਣ ਕੇ ਨਹੀਂ” (ਯੂਹੰਨਾ 3:34) ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:19 ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ “ਯਿਸੂ ਦਾ ਆਤਮਾ” ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ 16:7)। ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਤੇ ਆਤਮੇ” ਘੱਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲਾਂ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:16, 17, 26; 15:26; 16:7-14; ਰਸੂਲਾਂ

1:8; 2:1-4, 16, 17, 33; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:10) ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ “ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਸਰਬੱਤ ਸਰਿਸ਼ਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦਾ ਪਰਚਾਰ” ਕਰਨ ਦਾ ਮਹਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਣ (ਮਰਕੁਸ 16:15)। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ “ਜਗਤ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮ ਅਰ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਵਿਖੇ ਕਾਇਲ ਕਰੇਗਾ” (ਯੂਹੰਨਾ 16:8)। **ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਓ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਸੀ।** ਲਾਚਾਰ ਲੇਲਾ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ (ਵੇਖੋ 17:14)।

ਆਇਤ 7. ਫਿਰ ਜਦ ਯੂਹੰਨਾ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਲੇਲੇ ਨੇ **ਆਣ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥੋਂ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲਈ।** ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਪਾਠ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਉਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ [ਇਸ ਨੂੰ] ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ); ਕਿਰਿਆ εἰληφεν (ਏਇਲੇਫੇਨ, “ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ”) λαμβάνω (ਲਾਮਬਾਨੋ) ਦਾ ਪੂਰਣਕਾਲ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਣ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਇੱਕ ਜਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ” ਆਇਆ ਅਤੇ ਅੱਤ ਪਰਾਚੀਨ ਤੀਕ ਅੱਪੜਿਆ (ਦਾਨੀਏਲ 7:13) ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਦਵਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੁਰਗ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਅੱਪੜਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 5:7 ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਘਟਨਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੋਥੀ ਲੈਣ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਮੋਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮੰਚ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ – ਜੇ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 8. ਮੋਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ – ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੇ ਅਧਿਆਇ 4 ਤੋਂ ਮੰਚ 'ਤੇ ਰਹੇ ਹਨ: **ਜਾਂ ਉਹ ਨੇ ਪੋਥੀ ਲੈ ਲਈ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਜੰਤੂ ਅਤੇ ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੇਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕੋਲ ਰਬਾਬ ਅਤੇ ਯੂਪ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕਟੋਰੇ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਹਨ।** ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲਈ **ਲੇਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਏ** ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਸਨ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ (4:10)। ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਰਾਧਨਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ (19:10; 22:8, 9), ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਬੰਦ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਈਸੁਰਤਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ।

“ਸੰਤ” ਦੇ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ἄγιοις (ਹਾਗੀਓਸਿਸ), ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਵਿੱਤਰ ਜਨ” ਜਾਂ “ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਨ” SEB ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਮੂਲ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਵਜੋਂ “ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ” ਕਰਦੀ ਹੈ। “ਸੰਤ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ “ਪਾਪ ਮੁਕਤ ਜਨ” ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਤ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੀ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:1, 2)।

ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ **ਰਬਾਬ** ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ κιθάρਾ (ਕਿਥਾਰਾ) ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ “ਗਿਟਾਰ” ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ “ਦਾ ਭਾਵ ਵੀਣਾ ਜਾਂ ਰਬਾਬ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ।”¹⁰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਲਈ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ। “ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਬਾਬ ਵਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ 14 ਅਤੇ 15 ਵਿੱਚ ਰਬਾਬ (ਜਾਂ ਵੀਣਾ) ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਯੂਪ ਯੁਧਾਉਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ;

ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਅਰਾਧਨਾ ਵਿੱਚ ਵਾਜੇ ਵਜਾਉਣ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਧੂਪ ਧੁਖਾਉਣ ਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਿਕਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮਸੀਹੀ ਅਰਾਧਨਾ ਵਿੱਚ ਧੂਪ ਧੁਖਾਉਣ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।¹¹ ਇਹ ਰਬਾਬਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਨ, “ਉਸਤਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ”¹² ਹੇਨਰੀ ਸਵੀਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਕਲੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧੂਪ ਧੁਖਾਉਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ . . . ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਭਜਨ ਗਾਉਣ ਨੂੰ . . . ਰਬਾਬ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।”¹³ ਧੂਪ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰੇ ਜੰਤੂ ਅਤੇ ਚੱਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ।

ਆਇਤ 9. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਕੇ ਬਲੀ ਦੂਤ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: “ਜੇਗ ਕੌਣ ਹੈ?”

ਅਤੇ ਓਹ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, - ਤੂੰ ਉਹ ਪੋਥੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਜੇਗ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਂ, ਅਤੇ ਤੈਂ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਗੋਤ, ਭਾਖਿਆ, ਉੱਮਤ ਅਤੇ ਕੌਮ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸੀ (4:11); ਹੁਣ ਉਹ ਲੋਲੇ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੀਤ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗੀਤ ਸੀ; ਲੋਲੇ ਦੇ ਕੋਹੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ (14:3 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਪੁਰਾਣਾ ਨੇਮ ਵੀ ਇੱਕ “ਨਵਾਂ ਗੀਤ” ਗਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 42:8-10)।

ਸੁਰਗੀ ਗਾਇਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਗਾਇਆ: ਤੂੰ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਂ, ਅਤੇ ਤੈਂ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ . . . ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਿਆ। ਸਾਨੂੰ “ਮੁੱਲ ਨਾਲ” ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:23; ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19, 20), ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੱਲ ਯਿਸੂ ਦਾ ਅਣਮੋਲ ਲਹੂ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ 20:28)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗਾਇਆ: ਹਰੇਕ ਗੋਤ, ਭਾਖਿਆ, ਉੱਮਤ ਅਤੇ ਕੌਮ ਵਿੱਚੋਂ . . . ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ। ਇੱਥੇ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ – ਅਤੇ “ਚਾਰ” ਕਾਇਨਾਤੀ ਅੰਕ, ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ। “ਗੋਤ” ਹਰੇਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮੂਹ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਭਾਖਿਆ” ਹਰੇਕ ਭਾਸ਼ਾ ਸਮੂਹ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਉੱਮਤ” ਹਰੇਕ ਸਮਾਜਕ ਸਮੂਹ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ “ਕੌਮ” ਹਰੇਕ ਜਾਤੀ ਸਮੂਹ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ “ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮੋਇਆ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:15; ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਇਸ ਵਾਕ, “ਗੋਤ, ਭਾਖਿਆ, ਉੱਮਤ ਅਤੇ ਕੌਮ” ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਵੇਖੋ 7:9; 11:9; 13:7; 14:6)। ਹਰ ਵਾਰ ਵੱਖਰੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਜਟਿਲ ਬਣਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ।

ਆਇਤ 10. ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਗਾਇਆ: ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਓਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ (1:6 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਹਸਤਲਿਖਤਾਂ ਇੱਥੇ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ

ਪੜਨਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ: “ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ।” ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਇੱਥੇ ਅੰਨ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਪੜਨਾਵ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋਕ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ: “ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਵੰਸ਼, ਜਾਜਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ ਮੰਡਲੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਕੌਮ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਖਾਸ ਪਰਜਾ ਹੋ” (1 ਪਤਰਸ 2:9)।

ਇਸ ਅਦਭੁਤ ਵਾਕ ਉੱਤੇ ਜ਼ਰਾ ਗੌਰ ਕਰੋ, **ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ।** ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ “ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ” ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਕਿਸ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ “ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ” ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦਖਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁੱਖੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਅੱਗੇ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਜਦ ਅਸੀਂ ਸੰਕਟਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਠੇਕਰਾਂ ਖਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਜੇ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਧੋਖੇ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਅਜਿਹਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਹੁਣ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਧਿਆਇ 4 ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬਿਰਾਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ, “ਕਿਸ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ?”

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ: (1) ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰਾਜ ਹਾਂ (ਪਰਕਾਸ਼ 1:6), ਜੋ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ (ਮੱਤੀ 16:18, 19)। (2) ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:3), ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ। (3) ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ 2:33-36; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:25) ਅਤੇ ਅਸੀਂ “ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ” ਹਾਂ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:17), ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। (4) ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਮੌਤ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ; ਸਗੋਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਜਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ” ਕਰੀਏ (ਰੋਮੀਆਂ 5:17; ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 5:14, 21)।

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ “ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਇਦ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੈਸਰ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ; ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਉਦੋਂ ਹੀ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਜੇਤੂ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰੇਕ ਰੁਕਾਵਟ ਉੱਤੇ “ਰਾਜ ਕਰਨ” ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੀਮਿਲੇਨਿਅਲ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਭਵਿੱਖਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ “ਉਹ . . . ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ” ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜਿਸੂ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਥੇ ਕਈ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ: (1) ਇਸ ਬੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਮੂਲ ਪਾਠ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਉੱਠਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਕਾਲ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ, ਜਦਕਿ NASB ਇਸ ਨੂੰ

ਭਵਿੱਖਕਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਇਸ ਦਾ ਸੰਸਕਰਨ (ASV) ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। (2) ਜੇਕਰ ਭਵਿੱਖਕਾਲ ਸਹੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੀ. ਬੀ. ਕਾਇਰਡ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਸੁਝਾਓ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਵਾਰੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਬਣਾਏ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ।”¹⁴ ਜਿਸ ਮੈਕੀਗਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ 20:6 ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜਾਜਕ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਜਕ ਨਹੀਂ ਸਨ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਧਾਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਸੱਲੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸਤਾਓ ਦੁਆਰਾ ਤੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।”¹⁵ (3) ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਬੀ- ਸਿਖਾਉਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹੀ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ (1:5, 6 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ), ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਗੇ (20:4-6), ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਾਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ (22:5)।

ਲੇਲੇ ਦੀ ਉਸਤਤ (5:11-14)

¹¹ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ, ਓਹਨਾਂ ਜੰਤੂਆਂ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਸੀ।¹²ਅਤੇ ਓਹ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸਨ, – ਲੇਲਾ ਜਿਹੜਾ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਧਨ, ਬੁੱਧ, ਸ਼ਕਤੀ, ਮਾਣ, ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਲੈਣ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈ।¹³ਹਰੇਕ ਸਰਿਸ਼ਟ ਨੂੰ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਭੇ ਜੋ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ, – ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਦਾ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮਾਣ, ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਾਕਰਮ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗੇ ਹੋਵੇ।¹⁴ਚਾਰੇ ਜੰਤੂ ਬੇਲੇ, “ਆਮੀਨ” ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਡਿੱਗ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ।

ਆਇਤ 11. ਅਠਾਈ ਗਾਇਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰਗਦੂਤਾਂ ਦੀ ਗੀਤ ਮੰਡਲੀ ਵੀ ਆ ਰਲੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ, ਓਹਨਾਂ ਜੰਤੂਆਂ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਸੀ। ਲੱਖਾਂ ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ μυριάδες (ਮੁਰੀਆਸ, ਜੋ ਕਿ μυριάς, ਮੁਰੀਆਸ ਤੋਂ ਹੈ) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ” ਜਾਂ “ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕ” ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਲੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕਰੋੜਾਂ” ਦੀ ਬਜਾਇ, KJV ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ “ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ” ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਦੂਤ ਹਨ। ਅੰਕ “ਦਸ” ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਕ “ਦਸ” ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁਣਨ ਸਿਰਫ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਸੁਰਗਦੂਤ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਆਇਤ 12. ਇਸ “ਲੱਖਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:22; KJV) ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਜੰਤੂਆਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਰਲਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਨੂੰ

“ਸਮਝੋਤੇ ਦਾ ਗੀਤ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਬਾਈਬਲ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ” ਅਸੀਂ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੀਤ” ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿੱਜਕਦੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਇਤ 12 “ਗਾਉਂਦੇ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ **ਆਖਦੇ** ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: (1) ਕੁਝ “ਕਹਿਣ” ਅਤੇ “ਗਾਉਣ” ਵਿਚਕਾਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ – ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਸੁਰ ਅਤੇ ਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਫ਼ਰਕ, ਜੋ ਕਿ ਸਗੋਂ ਗਾਉਣ ਦੇ ਕੁਝ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। (2) ਆਇਤ 9 ਵਿੱਚ, “ਗਾਉਂਦੇ” ਅਤੇ “ਆਖਦੇ” ਸ਼ਬਦ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਕਰਕੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ: “ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ *ਆਖਦਿਆਂ* ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗੀਤ *ਗਾਉਂਦੇ* ਸਨ . . .” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਰਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸੁਰਗਦੂਤਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰਗਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਲੂਕਾ 15:10)। ਸੁਰਗਦੂਤਾਂ ਨੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 1:20; 4:11; 24:31; 28:2; ਲੂਕਾ 1:11, 26; 2:9-14; 16:22; ਯੂਹੰਨਾ 20:12; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8:26; 10:3; 1 ਪਤਰਸ 1:12)। ਆਇਤ 12 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ: **ਲੇਲਾ ਜਿਹੜਾ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਧਨ, ਬੁੱਧ, ਸ਼ਕਤੀ, ਮਾਣ, ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਲੈਣ ਦੇ ਜੇਗ ਹੈ।**

ਚਾਰ ਰੱਬੀ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਭਗਤੀ ਵਾਲੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸੱਤ ਗੁਣ ਹੋ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਸੱਤ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਨੁੱਛੇਦ (“the”) ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹਰ ਗੱਲ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। 4:11 ਵਿੱਚ ਹਰ ਗੁਣ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਇੱਥੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਗੁਣ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਈਸ਼ਵਰਤਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹੈ। **ਸਮਰੱਥਾ** ਜਾਂ “ਤਾਕਤ” (ἰσχύς, *ਇਸਚੁਸ*) **ਸ਼ਕਤੀ** (δύναμις, *ਡੁਨੈਮਿਸ*) ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਮਹਿਮਾ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ δόξα (*ਡੋਕਸਾ*) ਹੈ, ਇਹ ਉਹੋ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ “ਡੋਕਸੋਲੋਜੀ” ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ”। “ਡੋਕਸੋਲੋਜੀ” ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਗੀਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਧੰਨਵਾਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ εὐλογία (*ਯੂਲੋਜੀਆ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ “ਯੂਲੋਜੀ” ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ”। ਕਿਉਂਕਿ *ਯੂਲੋਜੀਆ* ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਤਤ ਜਾਂ ਬਰਕਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ “ਉਸਤਤ” ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਇਤ 13. ਉਸ ਸਮੇਂ, ਸਾਰੀ ਸਰਿਸਟੀ ਉਸਤਤ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ: **ਹਰੇਕ ਸਰਿਸਟ ਨੂੰ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ**

ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਭੇ ਜੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਵਿਆਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ *ਹਰ ਥਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼* ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਵਾਜ਼ ਉਠਾਈ। ਇਹ ਬੰਦ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਡਲੀ ਵਿੱਚ “ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਜਣੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ” (ਮੱਤੀ 18:20), ਤੁਸੀਂ ਕਾਇਨਾਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮੂਹ-ਗਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ।

ਅਧਿਆਇ 4 ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਦੇ ਗੀਤ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ 5 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇ ਗੀਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਗੀਤ ਦੋ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵਾਂ ਗੀਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ: **ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਦਾ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮਾਣ, ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਾਕਰਮ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਹੋਵੇ।** ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਨੁੱਛੇਦ (“the”) ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ (4:11 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ **ਮਾਣ** ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *κράτος* (*ਕਰਾਟੋਸ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਇਤ 12 ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ “ਸਮਰੱਥਾ” ਅਤੇ “ਸ਼ਕਤੀ” ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ *ਨਿਰੰਤਰ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ* ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 14. ਜਦੋਂ ਗੀਤ ਮੰਡਲੀ ਨੇ ਉਸਸਤ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਇਆ, **ਚਾਰੇ ਜੰਤੂ ਬੋਲੇ, “ਆਮੀਨ!”** (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਦਾ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ,” ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਜੰਤੂ ਬੋਲੇ, “ਆਮੀਨ!” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗਾਇਆ, “ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਦਾ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਮਾਣ,” ਅਤੇ ਜੰਤੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਆਮੀਨ!” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, “ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਦੀ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇ,” ਅਤੇ ਜੰਤੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਆਮੀਨ!” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਖਿਆ, “ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਦਾ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਾਕਰਮ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਹੋਵੇ” ਅਤੇ ਜੰਤੂਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਆਮੀਨ!” “ਯਹੋਵਾਹ ਸਦਾ ਤੀਕ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ। ਆਮੀਨ, ਫੇਰ ਆਮੀਨ!” (ਜ਼ਬੂਰ 89:52)।

ਜਦੋਂ ਗੀਤ ਖਤਮ ਹੋਇਆ, **ਓਹਨਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਡਿੱਗ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ** ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ (4:10; 5:8)। “ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈਕਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੁੱਪ ਰਹੇ” (ਹਬਕੁਕ 2:20)।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਲੇਲੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਕ (ਅਧਿਆਇ 5)

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ 5 ਅਧਿਆਇ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਯਿਸੂ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਸਰਲ ਤੌਰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (1) ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਭਾਲਿਆ (ਆਇਤਾਂ 1-4), (2) ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਆਇਤਾਂ 5-7), (3) ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ

ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਆਇਤਾਂ 8-14)।

ਮੈਰਿਲ ਸੀ. ਟੈਨੀ ਨੇ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ “ਲੇਲਾ ਅਤੇ ਪੇਥੀ” ਅਤੇ ਇਸ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: (1) ਸਮੱਸਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਆਇਤਾਂ 1-4), (2) ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਆਇਤਾਂ 5-7), (3) ਧੰਨਵਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ (ਆਇਤਾਂ 8-14)।¹⁶

ਵੈਰਨ ਵਿਅਰਸਬੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ “ਛੁਡਾਉਣ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੋ,” ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਿੱਚ 1 ਤੋਂ 4 ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ: (1) ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜੇ ਉਹ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 5-7), (2) ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹੈ (ਆਇਤ 6), (3) ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜੇ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 8-10), (4) ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 11-14)। ਵਿਅਰਸਬੀ ਨੇ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਧਾਰਣ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ: (1) ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੇਥੀ (ਆਇਤਾਂ 1-5), (2) ਕੋਹਿਆ ਹੋਇਆ ਲੇਲਾ (ਆਇਤਾਂ 6-10), (3) ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਖਣ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ (ਆਇਤਾਂ 11-14)।¹⁷

ਯਿਸੂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਅਧਿਆਇ 5 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗੀਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ “ਮਸੀਹ ਸਾਡਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।” ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ “ਜਿਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕਾ ਚੱਲੇ ਹਨ,” ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਹੰਝੂ ਹਨ (ਆਇਤ 4): “ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂੰਝ ਦੇਵੇਗਾ।” ਅਜਿਹਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ (1) ਯੂਹੰਨਾ ਕਿਉਂ ਰੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਰੋਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ (2) ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂੰਝਿਆ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂੰਝਦਾ ਹੈ।

“ਰੋਣ ਦਾ ਵੇਲਾ” (5:4)

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ, ਕੀ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਉਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ (ਆਇਤ 4)? ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਦੀ ਸੀ: “ਹੰਝੂ ਨਾ ਵਹਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨਰਕ ਵਾਲਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ।” ਬਜ਼ੁਰਗ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜਿਹੜਾ ਰੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ ਯੋਗ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯੋਏਲ 2:12; ਮਰਕੁਸ 14:72; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:18)। ਅਕਸਰ ਅਸੀਂ ਮਾਮੂਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। “ਇੱਕ ਰੋਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ” (ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 3:4)।

ਲੇਲੇ ਦਾ ਲਹੂ (5:9)।

ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ “ਲਹੂ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਪਸੰਦ” ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਹ ਗੀਤਾਂ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੇਲੇ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ: “ਤੂੰ . . . ਜੇਗ ਹੈਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਕੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਂ ਅਤੇ ਤੈਂ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਗੋਤ, ਭਾਖਿਆ, ਉੱਮਤ ਅਤੇ ਕੋਮ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਿਆ” (ਆਇਤ 9)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਮੈਰਿਲ ਸੀ. ਟੈਨੀ, *ਬਾਈਬਲ ਇਕਸਪੋਜਿਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ*, ਜਿਲਦ 2 (ਵੀਹਟਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਵਿਕਟਰ ਬੁਕਸ, 1989) ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 566 ਤੇ ਵੈਰਨ ਡਬਲਿਊ, ਵਿਅਰਸਬੀ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ²ਰੇ ਸੱਮਰਜ਼, *ਵਰਥੀ ਇਜ ਦ ਲੈਬ* (ਨੈਸ਼ਵਿਲੇ: ਬਰੋਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1951), viii. ³ਵੇਖੋ ਫਰੈਂਕ ਪੈਕ, *ਪਰਕਾਸ਼*, ਭਾਗ 1 (ਐਂਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਆਰ. ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰਪਨੀ, 1965), 55-56. ⁴ਮੈਰਿਲ ਸੀ. ਟੈਨੀ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼*, ਪਰੋਕਲੇਮਿੰਗ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਬੋਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1963), 28. ⁵ਵੈਰਨ ਡਬਲਿਊ. ਵਿਅਰਸਬੀ, *ਦ ਬਾਈਬਲ ਇਕਸਪੋਜਿਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ*, ਜਿਲਦ 2 (ਵੀਹਟਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਵਿਕਟਰ ਬੁਕਸ, 1989), 584 (ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ)। ⁶ਜਿਮੀ ਐਡਕੋਕਸ (ਸੀਆਰਕੀ, ਆਰਕੈਨਸ: ਹਾਰਡਿੰਗ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, 1992), 89. ⁷ਡਬਲਿਊ. ਈ. ਵਾਇਨ, ਮੈਰਿਲ ਐਫ. ਅੰਗਰ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਇਟ, ਜੂਨੀਅਰ, *ਵਾਇਨਜ਼ ਕੰਪਲੀਟ ਇਕਸਪੋਜਿਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਓਲਡ ਐਂਡ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ* (ਨੈਸ਼ਵਿਲੇ: ਥੋਮਸ ਨੈਲਸਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1985), 342. ⁸ਬਰੂਸ ਐਮ. ਮੈਟਜ਼ਗਰ, *ਬਰੋਕਿੰਗ ਦ ਕੋਡ: ਅੰਡਰਸਟੈਨਡਿੰਗ ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼* (ਨੈਸ਼ਵਿਲੇ: ਅਬਿੰਗਡਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1993), 52. ⁹ਐਡਕੋਕਸ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, 89. ¹⁰ਵਾਇਨ, 527.

¹¹ਐਡੀ ਕਲੇਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, “ਹਲਲੂਯਾਹ!” *ਟਰੱਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ* 19 (ਦਿਸੰਬਰ 1998): ਦੇ ਸਫ਼ੇ 42-44 ਵੇਖੋ। ¹²ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਰੋਬਰਟਸ, *ਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਟੂ ਜੈਨ (ਦੀ ਅਪੋਕਲਿਪਸ)*, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਸੇਪ, ਐਵਰੈਟ ਫਰਗਿਊਸਨ (ਐਂਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਸਵੀਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1974), 61. ¹³ਹੈਨਰੀ ਬੀ. ਸਵੀਟ, *ਦ ਅਪੋਕਲਿਪਸ ਆਫ ਸੇਂਟ ਜੈਨ*, ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ (ਲੰਡਨ: ਮੈਕਮਿਲਨ ਕੰਪਨੀ, 1909; ਦੁਬਾਰਾ ਛਪਾਈ, ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1954), 80. ¹⁴ਜੀ. ਬੀ. ਕੋਅਰਡ, *ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਓਨ ਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਆਫ ਸੇਂਟ ਜੈਨ ਦ ਡਿਵਾਈਨ*, ਹਾਰਪਰਜ਼ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼, ਸੇਪ, ਹੈਨਰੀ ਚੱਡਵਿਕ (ਲੰਡਨ: ਐਡਮ ਐਂਡ ਚਾਰਲਸ ਬਲੈਕ, 1966), 77. ¹⁵ਜਿਮ ਮੈਕਗਿਊਗਨ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼*, ਲੂਕਿੰਗ ਇੰਟੂ ਦ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ (ਲੰਬੋਕ, ਟੈਕਸਾਸ: ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬਿਬਲੀਕਲ ਰਿਸੋਰਸਸ, 1976), 93. ¹⁶ਟੈਨੀ, 25-29. ¹⁷ਵੈਰਨ ਡਬਲਿਊ. ਵਿਅਰਸਬੀ, *ਵਿਅਰਸਬੀਜ਼ ਇਕਸਪੋਜਿਟਰੀ ਆਊਟਲਾਇਨਜ਼ ਆਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਵੀਹਟਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਵਿਕਟਰ ਬੁਕਸ, 1992), 809-12. ¹⁸ਟਿਲਿਟ ਐਸ. ਟੈਡਲੀ, “ਵਰਥੀ ਆਰਟ ਏਅ,” *ਸੈਂਗਸ ਆਫ ਫੇਥ ਐਂਡ ਪਰੇਸ*, ਸੇਪ, ਆਲਟਨ ਐਚ. ਹੋਵਾਰਡ (ਵੈਸਟ ਮੇਨਰੇ, ਲੂਸੀਆਨਾ: ਹੋਵਾਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1994)। ¹⁹ਮੈਟਜ਼ਗਰ, 54. ²⁰ਮੈਕਗਿਊਗਨ, 90 (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।